ונטייפיה מחלא קלחי כרוב . ימיפנו על שלשה קלחי כרוב בכלי : ונכתשיה בגווה דמרמסין . יגים לה הקדירה בקיסם של עץ שממו מרמסין : נפקא דכולא מיורא . טוהה של כלב לבן : וגנבוה בנפקא . לרי : וכפש דפפשך . לו כרפוחה תחרת או להתחפק כחוליו : ניפקא לה ניכול . לה יאכל טוהת הכלבים : דמפרק . מעתק לחברין : לגירא . חולי שקורין לחפוטי"ל : גירא דליליפא . חן של לילית, לבן שעשויה כחן וטפלת עם הברד : ופליגי . הטוקן למטה וכיח יד למעלה : ונודסר מגילות . שיהו במקום שלין נחש מלוי : לנפקא . זהו רציעות וכן שם הכלי : לפורסה . קלוג : לפלגא מלפגא . *לחלות לחוש כמין חולעת שני : לפירמא דליבא . שלבו פורח פשמוי"ר בלע"ז : כרוש"ייפא. חלוש : ונשמרינהו כשמשא . יפרה לחוסה בכותח מלכברי"ר בלע"ז : דלא עבר עליה מרבעין יומין . שנעשה הכותח : מרקא . מזוג במים הרבה : דפרח ליביה . שדברים חלשים הן כל חלו ומחשיכן כמו של חלש : ליוקרא דליבא . שלבו כבד עליו : לגירא דליבא . כאב הלב : ניגין . מיגרי"ה : מסני דידן . פילפלין שלנו : לגירא . חולשים שבמעים : לפלגא דפרפס . עלה של עץ לרע שקורין לורי"ל ופריו קורין ציי"ם : כיורא דנגיגלא . זרע תורוגא : ונגיירא כשיפנג . יקשרנו בחתיכת בגד של למר גפן : ונידסר מכיפא . יזהר שלא יבלע לת גרגיר הזרע: למפייניה . למיפיו : למיסר . לעטר לת השלחול : סיפין . *פוליא"ל : למסרי . לשלשל חלש עטור : ומימיך . שלא תחליף לשתות לת לשלשל ויבש לעטר : לילף . שם עשב וכשהוא לח סוכרין בו להרות כך הלת סומס : לעהנך . שמחול שלו נפוח וגדול מחמת חולי : שב ביני דמיך . שבע עלוקות של מים כלעז שלנוא"ש : ניפרפא דלא מיפפא . עז שלא ילדה : וניקו לפדיש . יעמוד כשגדו : ומי לא . מי ליבת הטרח : ניפפייש . לההוח מחלת : ביני מורבי . יפיח לותו בשחל וילבק בין שוחות השחל וייבש שם : ולימא שכי . כי היכי דיבש הלי טחלת מ' : ליבקי שבבא . יטרח עד שילא היכן ים מת שמת בשבת : ליבקי . לשון בקיעות : ונשקליס לידיס . לשבת : וניסיב לפדיס מחלא . דשולה : כיניפא . לג : ונטוייס כגורפא דכי נפשא . יגלע בגחליס שלפני שלפני : מיא דכי נפשא . לותם שמכבה בהן לת הכרמל : ליפפא מכיפא דפפרא לשמיס . יקנה חכית של יין לשתייתו בלומר יפתה יין עוב תמיד הרבה : לא שמי קמי דמר . לשאל לפותה שהיין לפותה לו: לרוחפא . מתחוכיות : לקוקיא . עשב שממו קקול"ש: מילוא . חלותי"ן : לפפרכא . כשם מי: מרפכא . קוניט"ן והוא מפסולת הכסף מקום שחופרין כשם מן הקרקע ויולקים לותו ומעלה לייחתא והוא מרחשת : תומרפא דיליון . טוטון שהשיש תולות בלותריין של זהב לו של כשף וטוטן בו אין שומרב בו אין בוטש שממו פילון ודומה לעלי גפנים כדתניא בת"כ שלא יערב קימום במר מי גלוסקיא בשמן עלי גפנים בפילון : ושייפא דפפפמא . לותם יוסים ולשון מורי לותם תרגולין : ונינקיו . כל חלו : בשתי דכפנא . שהם קריס בקיטע : ובדפפר גופנא . שהן חמיס בשמות ויקים בלותו מקום : לשגרונא . חולי הירכים והקלבוסת שקורין לשק"ל : פפיא דמוניני . כלי חלת ליר דגים קטנים : ולגגדריס שפין ומני שפל מפפפא . יגלגלו שהיס פעמים על ירך זה למעלה בקילבוסת שקורין הגק"ל : לגמרפא . לחן הגדילה לגיד ושולרת השמן : ניפוופייפא . ניפוח : מפפא דכופרא . פסולת של זפת והוא עיטרן : פילגא דכרמי . שחיטת כרישין : תמרא נקידא . יין נקי : לוגא דזיקא . לוון של טד : טופא דוסוריפא דשדי דומס כא דומס . חוט של זהורית שמותתו תשה חשובה בא חשובה : לפפיפא . על שלה יבש : וגפיין כשומרפא דנפקא מיניס . יהא זהיר בלחבן היולפת ממנו לשומרה : דשדי לכולה נמרי . חולי שקורין *פיוור"ו : גריבי . שלין : טופלי . גרעיני תמרים : לפרף פדרא . עלין של עץ שממו חדר : מזילי . עריבות : וכי שמי . דקיימת לן הרוחן בחמין שותה מהם והם רפואה לו במסכת שבת (קף מת.) : ממיא דפדרא . ליקחי לחבל ממיא דסופלי לת ליקחי : דמפקרי . עושין לותו עקר מלהוליד : כוני . מלת יד : משב משתרי . משבעת עדוגות : בשפרייסו . שפר הטולה בשרשיסה : עגבי

וניטייפיה אתלת קלחי כרבא וניבחשיה בגווא דמרמהן וכי בשיל גווא־במרמהן בשיל ליה כוליה,ואי לא ליתי נפקי דכלבא חוורא וניגבול בנפפא וכמה דאפשר,נפקא לא ניכול,דמפריק לגבא ליתי גירא דלילתא וניפביה ונשדי מיא עליה ונשתי ואי לא ליתי ממיא דאישתן מיניהו כלבא בלילא וניזדהר מגילויא לגלויא *אנפקא דחמרא חייא לחמרא אנפקא דחמרא באהלא *תולאנא לפירחא דליבא ליתי תלת ברושייאתא דשעירי ונשטרינהו בכמכא דלא עבר עילויה ארבעין יומין וניכול, ונשתי אבתריהו חמרא מרקא,א"ל רב אחא מדיפתי לרבינא וכל שכן דפרח ליביה?אמר ליה אנא ליוקרא דליבא אמרי לפירחא דליבא ליתי תלת ברושייאתא דחיטי ונישטרינהו בדובשא וניכול, ונישתי אבתריהו חמרא חייא לאדחא דליבא *ליתי תלת *ביעי ניניא וביעתא דכמנא וביעתא דשומשימי וליכול לבאב מעי ליתי תלת מאה פלפלי אריכתא וכל יומי נשתי מאה מיניהו בחמרא, רבין דמן נרש עבד לה לברתיה ברב אשי מאה וחמשין מרני דיקן ואתסיא לברצא אנפקא דחמרא באסרפא דעראה לברצא חוורא ליתי ביזרא גלגילא וניציירה בשסתא וניתייריה במיא ונשתיה ונזדרח מבנתא דאי לא,מנקבא לה למעייניה למיסר סיסין רטיבא במיא למישרא יבישתא במיא וסימנך איצא רטיבא דסכר נהרא לחחלא ליתי שב ביני דמיא וניבישנהו בטולא וכל יומא נישתי תרתי ותלתא בחמרא ואי לא ליתי טחלא דציפרתא דלא אפתח ונטחיא בתנורא ונוקי להדיה וניפא: כי היכי דיבוש האי טחלא נייבש טחליא דפלוני בר פלוניתא" *ואי לא נימחייה ביני אורבי דביתא חדתא וניפא" הכי ואי לא *ליבקי שבבא דשביב בשבתא ונישקליה לידיה ונותבה אסחליה וניפא כי היכי דיבוש הא ידא נייבש טחליא דפלוני בר פלונית" ואי לא ניתי ביניתא וניטוויה בי נפחא וניכליה במיא דבי נפחא ונישתי ממיא דבי נפחא, ההיא עיזא דהות שתיא מיא דבי נפחא אישתחט ולא אישתכח לה טחלא ואי לא ליפתח חביתא דחמרא לשמיה א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי אי איתי ליה חביתא דחמרא לא אתי לקמיה דמר, אלא מרגל בפת שחרית דמעליא לכולי עופיה לרשחתא ליתי אקליא ואילווא ואספידכא ומרתבא וחומרתא דפילון, וישיאפא דחמימתא וניגנקט בשחקי דביתנא בקיטטא ודעמר גופנא בסיתוא ואי לא לישתי שיכרא מרקא לשיגרונא ליתי פתיא דמנינני וניגנדריה שיתין זימני אלא מטרחיה ושיתין זימני אלא מטרחיה לצמירתא ניתי תלת ניטופייתא מישרא דכרפרי ותלת ניטופייתא אצירא דכרתי ותלת ניטופייתא דחמרא ונקידא ולישדי ליה לאיש באמה ולאישה באותו מקום ואי לא ליתי אונא דזיקא ולתלי ליה לאיש באמה ולאשה בדרין ואי לא ליתי חוטא דהוריתא דשרתיה דומה בת חומה ולתלי ליה לאיש באמה ולאישה בדדין ואי לא ליתי כינה *דרבר ונקבה *ולתלי ליה לאיש באמה ולאישה באותו מקום ובי משתין נשתין אסיס נאבישתא בצינורא דדשא ונעיין בחומרתא דנפק מיניה דמעליא לכולהו צימרא לצימרא ליתי תלתא גריבי סופלי,ותלתא גריבי אסרף אדרא וניטלוקינהו כל חד לחודיה וליתיב ביניהו ולתבינהו בתרתי משכלי וניתי פתורא וננח עילויה וניקום מעילוי האי ולותיב עילוי האי, ומעילוי האי ולותיב עילוי האי ועד דניסק ביה הבלא ולסחי מיניהו וכי שתי,ממיא דאדראלישתי,ממיא דסופלי לא לישתי משום דמעקרי לצימרא נחמא ליתי שבעה בוני דסילקא משב משתרי וניטלוקינהו בעפריהו וניכול ונישתי:אסרף אדרא בשיכרא אנ ענבי

מלשון הטורים והמכל ב"ק ע"ב

[ני' הערוך ערך מכל ו תולענא]

ס"ל ליכול חלת ביצי ביצעתא בניניא וביעתא וכו'

סי' ענין מיפוש . ערוך ערך נק ג'

סי' מלחא ומתבא

סי' כשר ביצי

ס"ל ולישדי

מתורגמן

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

138